

Konwencja Berneńska przeciwko utracie różnorodności biologicznej

2014-06-23

W dniu 13 kwietnia 2011 r. Zgromadzenie Parlamentarne Rady Europy wezwało państwa członkowskie Rady Europy oraz Unii Europejskiej do bardziej rygorystycznego wspierania wdrażania rekomendacji Konwencji Berneńskiej, poczynając od kompletnej oceny jej wdrażania.

Zgromadzenie, mając na uwadze coraz bardziej postępujące uszczuplanie różnorodności biologicznej oraz niepowodzenie w osiągnięciu celu zahamowania utraty bioróżnorodności do 2010 r. (ustalonego w 2002 r. na Konferencji Stron Konwencji o różnorodności biologicznej), zatwierdziło rezolucję nr 1802 (2011) dotyczącą potrzeby oceny wdrażania Konwencji Berneńskiej. W rezolucji tej Zgromadzenie powołuje się m.in. na Deklarację Sztokholmską z 1972 r. (Konwencja Narodów Zjednoczonych dotycząca Środowiska Człowieka), która stwierdza, że *"Człowiek ma fundamentalne prawo do wolności, równości i odpowiednich warunków życia, w środowisku o jakości, która pozwala na godne życie i dobre samopoczucie, a on ponosi odpowiedzialność za ochronę i poprawę stanu środowiska, aby służyły obecnym i przyszłym pokoleniom"*.

Zgromadzenie uważa, że zdecydowane działania mające na celu ochroną siedlisk fauny i flory, jak również dobre zarządzanie i rozwój istniejących sieci obszarów chronionych są podstawowe dla osiągnięcia celów krajowych i europejskich strategii dla ochrony bioróżnorodności w kontekście zmian klimatycznych. Oryginalny tekst rezolucji [nr 1802 \(2011\)](#) znajduje się na stronie Rady Europy.

Zgromadzenie Parlamentarne Rady Europy zatwierdziło również tekst rekomendacji nr 1964 (2011), w którym wzywa Strony i obserwatorów Konwencji do właściwego wdrażania rekomendacji Stałego Komitetu w szczególności w następujących kwestiach:

- ograniczenia utraty globalnej bioróżnorodności, utraty i fragmentacji siedlisk,
- zastosowania podejścia ekosystemowego oraz utrzymywania obszernych zróżnicowanych siedlisk,
- zintegrowanie ochrony różnorodności biologicznej i krajobrazowej we wszystkich sektorach takich jak planowanie przestrzenne, rozwój infrastruktury, budownictwo, górnictwo, rolnictwo i leśnictwo, jak również ochrona środowiska przed zanieczyszczeniem oraz łagodzenie i przystosowanie się do skutków zmian klimatycznych.

Zgromadzenie powołuje się na ramy prawne w zakresie ochrony przyrody i bioróżnorodności, które dopełniają zapisy Konwencji Berneńskiej, przede wszystkim wymienia się Konwencję o różnorodności biologicznej, Konwencję o obszarach wodno-błotnych mających znaczenie międzynarodowe zwłaszcza jako środowisko życiowe ptactwa wodnego (Konwencja Ramsarska), Europejską Konwencję Krajobrazową oraz Dyrektywę Unii Europejskiej - tzw. ptasią i siedliskową. Zgromadzenie m.in. zaleca Komitetowi Ministrów Rady Europy, aby zaprosił Federację Rosyjską oraz San Marino do podpisania i ratyfikowania Konwencji Berneńskiej.

Zgodnie z rekomendacją Komitet Ministrów powinien również przeprowadzić ocenę efektywności Konwencji Berneńskiej w państwach afrykańskich oraz jeśli zostanie wskazana taka potrzeba to zaprosić więcej państw z tego obszaru do przystąpienia do Konwencji. Należy też zbadać możliwość współpracy z Afrykańską Konwencją o ochronie przyrody i zasobów naturalnych oraz kontynuować współpracę ze Stronami Porozumienia AEWA (Porozumienie o ochronie afrykańsko-euroazjatyckich wędrownych ptaków wodnych). Jednocześnie Zgromadzenie zaleca aby Komitet Ministrów wezwał wszystkie Strony i obserwatorów Konwencji do wzmocnienia współpracy z Unią Europejską szczególnie w zakresie: tworzenia sieci obszarów chronionych, zarządzania obszarami chronionymi oraz ochrony gatunków.

[Oryginalny tekst rekomendacji nr 1964 \(2011\), znajduje się na stronie Rady Europy](#)